

هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان

دفتر سخنگوی
کابل - افغانستان

تلیفون: ۰۰۹۳ ۲۰ ۲۹۷ ۶۱۲۱ - ۰۰۳۹ ۰۸۳۱ ۲۴ ۶۱۲۱
پوست الیکترونیکی: spokesperson-unama@un.org
ویب سایت: www.unama-afg.org

کنفرانس مطبوعاتی (ترجمه کلمه به کلمه)

خانم رادهیکا کوماراسوامی، نماینده ویژه سرمنشی ملل متحد برای کودکان و تنش های مسلحانه

علیم صدیق سرپرست دفتر سخنگوی یوناما

کابل، پنجشنبه سوم جولای سال ۲۰۰۸

یوناما: خانمها و آقایان، بعد از ظهر شما بخیر. من علیم صدیق از دفتر سخنگوی یوناما هستم. به کنفرانس مطبوعاتی ما خوش آمدید. امروز بسیار خرسند هستیم از اینکه میزبان معین سرمنشی ملل متحد در امور کمک های بشر دوستانه و هماهنگ کننده کمک های اضطراری، آقای سر جان هومز، می باشیم. آقای جان هومز پنجشنبه گذشته برای بررسی وضعیت بشری و کمک به بهبود پاسخ های ما به نیازهای آسیب پذیرترین اقشار جامعه افغانستان وارد این کشور شد. قبل از اینکه میکروفون را به سر جان تحویل دهیم، می خواهم بگویم که ما فردا کنفرانس مطبوعاتی خواهیم داشت و روز پنجشنبه صبح کنفرانسی با حضور نماینده خاص ملل متحد در امور کودکان و درگیری های مسلحانه، خانم رادهیکا کوماراسوامی که دیروز وارد افغانستان شد خواهیم داشت.

سخنان نماینده خاص سرمنشی ملل متحد برای اطفال و درگیری های مسلحانه:

قسمی که شما مطلع هستید، من به دعوت دولت افغانستان به همراهی همکارم لونی-جورج آرسینو رئیس عملیات اضطراری صندوق وجهی ملل متحد برای اطفال برای یک سفر رسمی به افغانستان آمده ایم.

در ماه می سال جاری گروه کاری شورای امنیت ملل متحد برای اطفال و درگیری های مسلحانه افغانستان را در آنجا خود قرار داده است و در اکتوبر امسال یک گزارش جامع روی وضعیت اطفال در جریان درگیری های مسلحانه تهیه شده که به شورای امنیت تقدیم خواهد گردید.

یکی از اهداف مهم سفر من ایجاد میکانیزم نظارت و گزارش دهی در مورد تخطی های فاحش در برابر اطفال در برخورد های مسلحانه میباشد. من در جریان سفرم از کابل، جلال آباد و گردیز دیدار به عمل آورده و با رئیس جمهور حامد کرزی، وزیر کابینه، نیرو های ایساف، نیرو های نظامی تحکیم آزادی موسسات بین المللی، موسسات غیر دولتی ملی و بین المللی، روحانیون و طبعا با خود اطفال ملاقات هائی داشتم.

باید بگویم که در جریان مذاکراتم با اطفال و فامیل های شان و نیز در صحبت با موسسات افغانی و روحانیون، یک چشم انداز بسیار دلچسپی را از اوضاع اطفال در افغانستان در همین زمان به دست آوردم.

اولین نگرانی همه در رابطه با وخیم شدن وضعیت امنیتی میباشد. یک نگرانی عمومی در مورد ازدیاد بی امنیتی و خشونت موجود میباشد. ضرورت به گرفتن تدابیر عاجل به شمول پروسه های آشتی به جهت پایان بخشیدن به مخاصمات هرگاه ممکن باشد دیده میشود.

یکی از بدترین خشونت ها علیه اطفال در جریان منازعه های مسلحانه عبارت از کشتن و مجروح نمودن آنها است.

ما با یک تعداد زیادی از قربانیان حملات طالبان و سایر عناصر ضد دولتی ملاقات کردیم. ما همچنان با قربانیان عملیات نظامی نیرو های بین المللی ملاقات کردیم ما با اطفالی که از اثر بمبارمان های هوایی، حملات شبانه و سایر این قبیل عملیات، معیوب گردیده اند ملاقات کردیم. ما با قوماندانان نیرو های ایساف و نیرو های نظامی تحکیم آزادی در باره اینکه چگونه آنان باید از این گونه صدمات جانبی از طریق رهنمود و تدابیر روشن ممانعت نمایند صحبت کردیم. این خیلی مهم است که تدابیر لازم به جهت وقایه از چنین حوادث، اجرای تحقیقات فوری و در صورت ضرورت تادیه جبران خساره تحقق بیپذیرد.

دومین تخطی بسیار مهم بر علیه اطفال در درگیری مسلحانه طبعا استخدام اطفال در جریان چنین درگیری ها به صفت سرباز میباشد. ما معلومات دقیقی به دست آورده ایم که در جریان ماه های گذشته در تعداد اطفال سرباز یک ازدیاد قابل ملاحظه به مشاهده میرسد. ما همچنان قضیه های جداگانه اشخاص انتحاری را مطالعه نمودیم. این یک چیز دهشتناک است و ما امیدواریم که همگی برای ریشه کن ساختن آن دست به عمل بزنند.

ما برین تاکید مینمائیم که طالبان خودشان در ماده نهم خود به رسمیت شناخته اند که مجاهدین اجازه ندارند که اطفال را که ریش و بروت نداشته باشند در صفوف خود در جبهه جنگ بگمارند و یا آنان را در قرارگاه های خود ببرند.

ما از تمام جوانب بخصوص از نیروهای ضد دولتی خواهیم تا مانع استفاده اطفال در جنگ ها شوند.

راپورهای هم در دسترس داریم که که اطفال در قوای پولیس در نقاط مختلف کشور حضور دارند. در ملاقات های که با وزارت داخله و ریاست امنیت ملی داشتیم خواستار کمک برای از بین بردن این مسله شدیم.

ما از بازداشت اطفال بعد از عملیات نظامی نگران میباشیم. قوای آیساف ارقام دقیق را درین ارتباط به ما داده اند لیکن ارقام دقیق اطفال بازداشت شده توسط نیروهای افغانی و امریکایی را در اختیار نداریم. قسمی که معلوم میشود هیچکسی طرز العمل برخورد با این گونه موارد را ندارند و ما امیدواریم که راپور ما زمینه را برای ایجاد چنین طرز العمل مهیا خواهد نمود.

قسمی که ما از نقاط دیگر دنیا معلومات داریم زندانی نمودن کودکان آنها را به اشخاص خشن تبدیل مینماید که این مسله صرف باعث از دیاد خشونت در جامعه میگردد.

ما همچنان از حملات بالای مکاتب که اطفال بیگناه در آن کشته میشوند نگران استیم. این حملات کاملاً خلاف تمام نورم ها و روش انسانی مندرجه قوانین بین المللی و خلاف ارشادات مذهبی است. در سال گذشته 228 حمله بالای مکاتب صورت گرفته بود که در اثر آن 75 تن کشته و 111 تن زخمی گردیدند. در سال جاری تا حال 83 مکتب مورد حمله قرار گرفته اند.

راپورهای هم در دست داریم که حاکی از خشونت جنسی علیه بچه ها میباشند. جامعه مدنی افغانستان از خشونت جنسی علیه بچه یا بچه بازی توسط قوماندانان نگران است. به این مسله باید خاتمه داده شود چرا خلاف قوانین بین المللی میباشد.

در اخیر میخواهم تصریح نمایم که مشکل جدی بشری در بسیاری نقاط افغانستان که ناآرام میباشد وجود دارد. ما از تمام جوانب ذیدخل خواهانیم که به کارمندان بشری دسترسی به مناطق مورد ضرورت را بدهند. ما همچنان معتقدیم که کمک های بشری با عملیات نظامی یکجا صورت گرفته نمیتواند. این مسله خلاف اصول قبول شده فعالیت های بشری میباشد و زندگی کارمندان بشری را به مخاطره میاندازد. این ضروری است تا فضای فعالیت های بشری توسعه یابد و این از طریق درخواست گذاشتن احترام به فعالیت های بشری و برای حمایت از اطفال از تمام جوانب ذیدخل صورت گرفته میتواند.

درین ارتباط همکاران ما از یونیسف پیشنهاد داشتن روزهای آرامش یا آتش بس را نموده اند. درین چهارروز تمام جوانب ذیدخل به یک متار که احترام گذاشته و اطفال میتوانند در مقابل پولیو و اکسین شوند. سال گذشته چنین روزهای را داشتیم که بسیار موفق بود. امید است این روند امسال ادامه یابد و اطفال بتوانند واکسین شوند و مکاتب هم به حیث ساحات صلح مورد احترام قرار گیرند.

سوالات و جوابات:

تلویزیون نورین: شما در چند ساحه، خصوصاً در مورد عملیات نظامی نیرو های ایتلاف که منجر به قتل و مجروح شدن اطفال نیز شده است، نگرانی خود را ابراز کردید. میخواهم بدانم که تعداد اطفال که در اثر این عملیات کشته شده اند، به چند نفر میرسد؟ ثانیاً، شما نگرانی خود در مورد به استخدام اطفال به عنوان جنگجویان توسط عناصر مسلح ضد دولتی را نیز ابراز کردید. تعداد این اطفال به چند نفر میرسد؟ شما همچنان در مورد توقیف اطفال صحبت کردید، آیا در این مورد نیز آمار در دسترس ما قرار داده می توانید؟

نماینده خاص سرمنشی ملل متحد در امور اطفال و تنش های مسلحانه: من شمار قربانیان ملکی را با خود دارم، اما تعداد اطفال کشته شده نژدم نیست. کوشش می کنیم، اگر نزد خود چنین معلومات داشته باشیم، در اختیار شما قرار بدهیم. در مورد به کارگیری و استخدام اطفال در جنگ ها، دادن رقم آن خیلی یک کار مشکل است. این چیزی است که مردم برای ما میگویند، و این معلومات پراکنده از منابع مختلف به شمول مقامات

حکومت و موسسات غیر دولتی جمع شده که حاکی از استفاده و استخدام اطفال می باشد. در گذشته این یک معضله نبوده است، اما در سال گذشته، خصوصاً در چند ماه گذشته، اینها شاهد یک افزایش در تعداد اطفال جنگجو بوده اند. بناءً این چیزی است که باید ما در مورد آن تحقیق بیشتر کنیم و امید است که تا گزارش اکتوبر ما معلومات روشن تری در این مورد بدست بیاوریم. و در مورد محبس، یکبار دیگر باید بگویم که ما آمار دقیق در دست نداریم، تنها ایساف برای ما یک آمار را ارائه کرده است که به چی تعداد اطفال را دستگیر و آزاد کرده اند، اما هیچ مرجع دیگر ارقام دقیق در این مورد برای ما نداده اند. ما آمار ایساف در این مورد را برای شما بعدتر خواهیم داد.

آل اندیا رادیو: شما در مورد خسارات جانبی که از اثر عملیات نظامی ایساف و نیروهای خاص وارد میگردد صحبت نمودید. چنین حوادث از بیشتر از هفت سال بدینسو در این کشور واقع میشود. بخصوص سال گذشته در جلال آباد به تعداد 19 نفر از سوی نیروهای ائتلاف کشته شدند و امسال نیز در حدود هفت روز قبل به تعداد 17 نفر با اثر یک بمباردمان هوایی در ولایت نیمروز کشته شدند که یک تعداد آنها افراد نظامی و یک تعداد دیگر آن افراد ملکی بشمول اطفال بودند. چنین خسارات جانبی علی الرغم تقاضا های مکرر از سوی مقامات بین المللی و همه کسانی که در اینجا حضور دارند واقع شده میروند. چی فکر میکنید که این خسارات چطور میتواند جبران گردند؟ ثانياً، شما در مورد استخدام اطفال توسط پولیس افغانستان صحبت نمودید، آیا ارقامی از آنها در دست دارید؟

نماینده خاص سرمنشی ملل متحد در امور اطفال و تنش های مسلحانه: اجازه دهید تا از صحبت در مورد مسایل خسارات جانبی آغاز نمایم. ما صحبت هائی با مقامات ایساف و نیروهای خاص در زمینه داشتیم. آنها از اتخاذ تدابیر در زمینه ما را اطمینان دادند. ایساف طرز العمل ها و رهنمودهای شرح را که سال گذشته در این مورد تهیه نموده بودند در اختیار ما قرار دادند. اما ما تا هنوز هم از زبان مردم ملکی می شنویم که این حالت دوام دارد. بناءً، ما احساس مینمائیم تا یک سلسله پاسخگویی وجود داشته باشد تا در صورت وقوع این حوادث تحقیقات فوری و موثق صورت گرفته و خسارات وارده به قربانیان جبران شود. بناءً، من هم در این درخواست با دیگران همنا هستم. در ارتباط به استخدام اطفال از سوی پولیس افغانستان، ما ارقام در اختیار نداشته بلکه چیزیکه خدمت تان ارائه نمودم از زبان شاهدان عینی شنیده ایم.

تلویزیون آریانا: دولت افغانستان، کمیسیون مستقل حقوق بشر و سازمان های مدافع حقوق کودکان همیشه نگرانی خود را در مورد وضعیت کودکان در این کشور اعلام کرده اند اما این نگرانی ها هیچ تاثیری نداشته است. چگونه دولت و ملل متحد می توانند از بروز چنین حوادث و آسیب هایی به کودکان جلوگیری کنند؟

نماینده خاص سرمنشی ملل متحد در امور اطفال و تنش های مسلحانه: اول از همه، در بسیاری از موارد خشونت علیه کودکان یک احساس مسئولیت وجود دارد. حقوق کودکان همچنان بدون هیچ واژه ای از پیگرد نقض می شود. بنابراین نیاز برای تقویت سیستم قضایی وجود دارد تا مسئولیت خاتمه یابد و به این موارد در

محاکم رسیدگی شود. از طرف دیگر، میزان مرگ و میر مادران، نوزادان و میزان بی سوادی بسیار بالا می باشد. یونسف، سازمان صحتی جهان و سایر نهادها در تلاش برای افزایش این خدمات در سرتاسر کشور می باشند تا این آمار و ارقام بهبود یابد.

یونسف: مهم ترین اصل این است که ما به کودکان فقیر در همه جای کشور دسترسی داشته باشیم و به همین دلیل است که نماینده خاص سرمنشی در خلاصه فعالیت های خود و گزارش آینده اش بر نیاز به مساله رسیدگی به فضای کمک های بشر دوستانه که در حال محدود شدن است و آنچه فراتر از سیاست می توان برای گسترش دسترسی به تمام کودکان انجام داد تاکید خواهد کرد. این اصلی است که ما از آن حمایت می کنیم و قویا از آن دفاع خواهیم کرد.

رادیو کلید: با توجه به این حقیقت که 50 فیصد مردم افغانستان در سنین کمتر از 18 سال قرار دارند. من میخوام بدانم که در جریان بازدید تان از این کشور، ارزیابی تان از این سفر چی بوده است. به چی فیصد اطفال زیر تهدید قرار دارند و چی نوع تهدید ها؟ سوال دوم من از یونسف است. در گذشته عربستان سعودی 13 تن از اطفال را اخراج کرده بود و در این اواخر این کشور 14 طفل دیگر را که فامیل های شان در سعودی مانده اند، را اخراج کرد. یونسف در این مورد چی کرده می تواند؟

نماینده خاص سرمنشی ملل متحد در امور اطفال و تنش های مسلحانه: سفر اخیر من به یک مکتب نسوان در گردیز بود. در مکتب من سوال کردم که مشکلات عمده آنها چیست؟ آنها گفتند که تعداد زیاد از همقطاران شان به مکتب رفته نمی توانند، بخاطر اینکه فامیل های شان به آنها اجازه مکتب رفتن را نمی دهند. ثانیاً، این ها گفتند که اطفال افغان خیلی سخت کار می کنند و در پهلوی آن درس هم میخوانند. ثالثاً، دختران به من گفتند که اینها بخاطر رسم و رواج های حاکم نمی توانند که به آسانی درس بخوانند. و رابعاً، تمام دختران در مورد اوضاع امنیتی نگران بودند و خیلی خوفناک شده بودند. بناءً این چهار چیز است که دختران در مکاتب برای من گفتند.

یونسف: قاچاق اطفال بین کشور ها یک مسله است که در صدر فهرست کار های یونسف و این منطقه برای سال های زیادی قرار داشته است. ما با حکومت های مختلف در این مسله دخیل بوده و آن را به بحث میگیریم. ما در یک تعداد از کشور ها در قسمت بازگرداندن اطفال موفق بوده ایم. ما با حکومت برای رسیدگی و حل این مساله در ارتباط هستیم. افغانستان کشور نیست که در آن این پدیده به پیمانیه وسیع صورت بگیرد، اما بهر حال این یک نگرانی جدی بوده و ما این مسله را با طرف های مختلف به شمول حکومت به بررسی میگیریم.

تلویزیون تمدن: کمیسیون حقوق بشر گفته که نیروهای ائتلاف 13 کودک را در زندانهای بگرام و گوانتانامو اسیر کرده است. شما برای آزادی آنها چه اقداماتی انجام داده اید؟

نماینده خاص سرمنشی ملل متحد در امور اطفال و تنش های مسلحانه: ما از آمار واقعی کمیسیون حقوق بشر آگاه نیستیم. وزارت امور خارجه آمریکا از 10 نفر صحبت کرده و فرماندهان در اینجا واضح نبودند و گفتند که هیچ کودک زیر 15 یا 18 سال در حبس به سر نمی برند. آشفته گی وجود دارد. ما امیدواریم که گزارش ما به شورای امنیت که در اکتبر تحویل داده می شود بتواند معلومات را، مخصوصاً در مورد کودکان محبوس، به صورت منظم جمع آوری کند. ما در مورد تعداد و طرز العمل مورد استفاده برای کودکان واضح و شفاف خواهیم بود. ما باید این اوضاع مبهم را شفاف و واضح بسازیم.

رادیو آزادی: وقتی شما آمار دقیق در دست ندارید چگونه می توانید ادعا کنید تعداد جنگجویان کودک در افغانستان در طی ماههای گذشته افزایش یافته است؟ اگر وضعیت به همین منوال ادامه پیدا کند، عواقب آن چه خواهد بود؟

نماینده خاص سرمنشی در امور کودکان و نزاع های مسلحانه: اجازه دهید بگویم که اگرچه شاید ما نتوانیم آمار دقیقی را اعلام کنیم اما از منابع محلی و ملاقات ها با مسئولین دولتی در یافته ایم که روندی وجود دارد که باید ثابت شود. بنابراین امیدواریم تا اکتبر ما تصویر واضحی در دست داشته باشیم. من فکر می کنم چون این رویه در قبل وجود نداشته و افزایش پیدا کرده ما باید نگران باشیم. و شاید این با حرکت های بین مرزی ارتباط داشته باشد که ما باید به آن رسیدگی کنیم.

ژورنالیست آزاد: مشخصاً میخوام بدانم که تا چی حد این میکانیزم نظارت می تواند اجرا شود، خصوصاً در ارتباط به دسترسی به هیئت های نظارت که شما به آن اشاره کردید. شما از موضوع معلومات یا بازداشت جوانان یاد کردید، اما براساس ماموریت حکومت ایالات متحده آمریکا، طوریکه شما هم گفتید، حد اقل به گفته آنها 10 نفر را بدون کدام محاکمه دستگیر کرده اند. یعنی هیچ منبع حقوقی ندارد، اینها دسترسی به فامیل های شان ندارند، فرصت های آموزشی و سرگرمی ندارند. آیا این همه به آنچه که شما کوشش دارید انجام بدهید، در تضاد قرار ندارد؟ همچنان نمونه بسیار خراب برای سکتور عدلی در این کشور به کمک جامعه جهانی وضع شده است.

نماینده خاص سرمنشی ملل متحد در امور اطفال و تنش های مسلحانه: میکانیزم نظارت و گزارش دهی براساس قطعنامه 1612 شورای امنیت ملل متحد ایجاد شده است که یک تیم کاری به سطح کشور را تشکیل داده و توسط ملل متحد رهبری میگردد. البته موسسات غیر دولتی مستقل و نهاد های مستقل حکومت نیز در آن شامل خواهند بود. این عبارت از گروه کاری خواهد بود، اما به سطح منطقه بعضی از شاخه های آن نیز وجود خواهد داشت. این گروه کاری معلومات را جمع آوری خواهد کرد، و معلومات را که ما جمع آوری می

کنیم اساساً بر اساس حوادث می باشد، اما در حالات مانند توقیف تلاش صورت خواهد گرفت تا شمار آنها را نیز مشخص بسازیم. در گذشته که من در عراق بودم، در آنجا ما موضوع صلاحیت مقامات نظامی امریکا را بلند کردیم، و گفته شد که توقیف نظامی اطفال در قدم اول یک کار خوب نیست و حتی اگر چنین هم شود تعداد آنها و طرز العمل آنها باید شفاف باشد. ما آن خواست را یکبار دیگر در اینجا مطرح می کنم و امیدوار هستم که در پروسه نوشتن این گزارش ما بتوانیم به این معلومات دسترسی بیشتر داشته باشیم و کوشش می کنیم بدانیم که چی صورت میگیرد؟

ایرین: آیا میتوانید در مورد سوء استفاده جنسی از اطفال، شدید بودن این روش و تدابیر پیش گیرانه موجود صحبت نمایند؟

نماینده خاص سرمنشی ملل متحد در امور اطفال و تنش های مسلحانه: همانطوریکه شما میدانید در یک جامعه سنتی خشونت جنسی یک موضوع دشوار و نهان است و باید گفت که ما در مورد بسیاری از قضایای خشونت جنسی علیه زنان چیزی نشنیده ایم، اما در مورد خشونت جنسی علیه پسران از منابع داخلی افغان شنیده ایم و این موضوع به اطلاع من رسید، چونکه بعضی از آنها توسط قوماندانان نظامی صورت میگیرد ازینرو به ما مربوط میشود، اما من در مورد ایشان اطلاع بیشتر ندارم، اما خواستند که این موضوع را مطرح نمایم و امیدوار هستیم تا بتوانیم وسعت این موضوع را در آینده تحقیق و تثبیت نمایم.

ادامه سوال از ایرین: آیا این بخاطری معافیت است که قوماندان متخلف از آن نفع میبرند؟ آیا فکر میکنید که این بخاطر معافیت است؟

نماینده خاص سرمنشی ملل متحد در امور اطفال و تنش های مسلحانه: این غیرقانونی و یک عمل جنایتکارانه است.

تلویزیون صبا: باوجود عدم موجودیت ارقام دقیق در مورد خشونت علیه اطفال، آیا میتوانید وضعیت اطفال افغانستان را با وضعیت اطفال سایر کشور هائیکه در آنجا مانند افغانستان درگیری های مسلحانه وجود دارد مقایسه نمایند؟

نماینده خاص سرمنشی ملل متحد در امور اطفال و تنش های مسلحانه: در مورد هیچ یک از کشوری دیگر در جهان فکر کرده نمیتوانم که در آنجا اطفال بیشتر از افغانستان رنج ببرند. زیرا در اینجا نه تنها خشونت های هولناک که در جریان جنگ بوقوع میپیوندد وجود دارد، بلکه فقر شدید و زحماتی را که آنها بخاطر آن متقبل میشوند نیز وجود دارد. در تمام ملاقات های که ما با اطفال داشتیم وقت زیاد را در بر گرفت تا لبخند را به لبان آنها بیاوریم. این برای من وانمود میسازد که خوشبختی در قلبهای آنان وجود نداشت.

تشکر